

Sygn. akt I C 254/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wioletta Sychniak

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Sikora

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2022 roku w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta Ł.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. zasądza od M. B. na rzecz Miasta Ł.:

a. kwotę 7789,21 zł (siedem tysięcy siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia jeden groszy) tytułem należności głównej,

b. kwotę 52,28 zł (pięćdziesiąt dwa złote i dwadzieścia osiem groszy) tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, liczonych od kwoty 7789,21 zł (siedem tysięcy siedemset osiemdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia jeden groszy) za okres od 8 grudnia 2022 roku do 28 grudnia 2022 roku,

c. kwotę 2802,56 zł (dwa tysiące osiemset dwa złote i pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem kosztów procesu, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty;

2. umarza postępowanie w części, a mianowicie co do kwoty 5310,41 zł (pięć tysięcy trzysta dziesięć złotych i czterdzieści jeden groszy);

3. oddala powództwo w pozostałej części;

4. rozkłada na 16 (szesnaście) miesięcznych rat zasądzoną w pkt. 1a kwotę: pierwsza rata w wysokości 289,21 zł (dwieście osiemdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia jeden groszy), a pozostałe 15 (piętnaście) rat w kwotach po 500 (pięćset) złotych, płatne do 15 (piętnastego) dnia każdego kolejnego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

5. rozkłada na 16 (szesnaście) miesięcznych rat zasądzoną w pkt. 1b kwotę: pierwsza rata w wysokości 7,28 zł (siedem złotych i dwadzieścia osiem groszy), a pozostałe 15 (piętnaście) rat w kwotach po 3 (trzy) złote, płatne do 15 (piętnastego) dnia każdego kolejnego miesiąca od uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Sygn. akt I C 254/22

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 11 sierpnia 2021 roku Miasto Ł. wniosło o zasądzenie od M. B.:

- kwoty 21 936,95 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 czerwca 2021 roku do dnia zapłaty – tytułem odszkodowana za bezumowne korzystanie z lokalu,

- kwoty 1480,93 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty – tytułem odsetek, liczonych od kwoty głównej, skapitalizowanych na dzień 31 maja 2021 roku,

oraz zwrot kosztów procesu.

Powód wyjaśnił, że Pozwana była do 30 listopada 2015 roku najemcą lokalu nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). Od 1 grudnia 2015 roku Pozwana zajmuje lokal bezumownie i za ten okres zostało naliczone odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu. **/pozew k. 2/**

W dniu 25 sierpnia 2021 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości. **/nakaz zapłaty k. 32/**

M. B. skutecznie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty. Zaskarżyła nakaz zapłaty w całości. Podniosła, że dokonywała wpłat, które powinny być zaliczone na poczet należności dochodzonej pozwem. W związku z tym zarówno kwota główna, jak kwota odsetek powinny być inne. Wniosła o umorzenie kosztów procesu. Deklarowała gotowość zawarcia ugody.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k. 38-39/

W odpowiedzi na sprzeciw Miasto Ł. przyznało, że Pozwana w okresie od 1 maja 2021 roku do 21 kwietnia 2022 roku uiściła łącznie 10 000 złotych, z czego na poczet należności dochodzonej pozwem Powód zaliczył 5310,41 złotych.

Powód cofnął pozew w zakresie kwoty 5310,41 złotych.

W piśmie przygotowawczym z 3 czerwca 2022 roku Powód przyznał, że Pozwana w okresie od 1 grudnia 2015 roku do 31 maja 2022 roku wpłaciła łącznie 15 420 złotych. Z tej kwoty część została zaliczona na poczet zaległości objętej pozwem w niniejszej sprawie, a część – na bieżące zobowiązania w okresie 1.06.2021 r. – 31.05.2022 r. Wobec tego aktualnie Pozwana nie ma zaległości bieżących. Zaległość będąca przedmiotem sporu na dzień 31 maja 2022 roku wynosi 19 632,83 złotych, w tym 19 385,66 złotych – kwota główna i 247,16 zł tytułem odsetek.

W piśmie z 17 listopada 2022 roku Powód podtrzymał pozew do kwoty 19 225,14 złotych, w tym 17 785,42 złotych tytułem kwoty głównej i 1439,72 złotych tytułem odsetek. **/pisma przygotowawcze Powoda k. 63, 74, 99/**

Na rozprawie w dniu 16 grudnia 2022 roku Pozwana podniosła zarzut przedawnienia. Argumentowała, że Powodowi należy się zapłata, licząc 3 lata wstecz od wytoczenia powództwa, a pozostałym zakresie roszczenie jest przedawnione. Wniosła o rozłożenie zasądzonej kwoty na raty.

/protokoły rozpraw k. 85 [00:01:55], k. 103 [00:00:57] i k. 105/

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

17 marca 2011 roku została zawarta pomiędzy Miastem Ł. oraz M. B. (poprzednio J.) umowa najmu lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...). Zgodnie z umową Powód oddał Pozwanej powyższy lokal mieszkalny o powierzchni 53,85 m², składający się z 1 pokoju i kuchni, WC na kondygnacji i przedpokoju do użytkowania na czas nieoznaczony. Najemczynie zobowiązała się opłacać miesięczny czynsz oraz opłaty za dostawę zimnej wody, odbiór ścieków i odbiór nieczystości stałych.

/bezsporne, umowa najmu k. 16-18, skierowanie k. 19, aneks k. 20,

kopia aktu małżeństwa k. 21/

Doszło do zaległości czynszowych i z tego powodu umowa najmu została wypowiedziana ze skutkiem na dzień 30 listopada 2015 roku.

W 2022 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi nakazał eksmisję Pozwanej z powyższego lokalu. Pozwana zdała mieszkanie 1 grudnia 2022 roku i przeniósła się do męża.

/bezsporne, wezwanie do zapłaty z dowodem doręczenia k. 14,

wypowiedzenie umowy najmu z dowodem doręczenia k. 12-13,

wezwania do zdania lokalu k. 9-11,

zeznania M. B. k. 103v i 105 [00:11:6-00:33:17]/

Powód naliczył odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego nr (...), położonego w Ł. przy ul. (...) za okres od grudnia 2015 roku do 31 maja 2021 roku w kwocie 21 936,95 złotych oraz 1480,93 złotych tytułem odsetek. Przy obliczeniach uwzględnił korekty:

- 246,09 zł w grudniu 2015 r.,

- 492,18 zł w lutym 2016 r.,

- 37,70 zł w marcu 2016 r.,

- 51,36 zł w maju 2016 r.,

- 17,07 zł w kwietniu 2017 r.,

- 25,47 zł w kwietniu 2018 r.,

- 23,29 zł w kwietniu 2019 r.,

+ 59,61 zł w maju 2020 r.,

+ 17,14 zł w kwietniu 2021 r.

Powód uwzględnił w powyższym okresie wpłaty Pozwanej:

- 38,36 zł w lutym 2016 r.,

- 720 zł w lipcu 2016 r.,

- 400 zł w styczniu 2019 r.,

- 400 zł w lutym 2019 r.,

- 400 zł w marcu 2019 r.

- 900 zł w dniu 6.05.2021 r.

/bezsporne, zestawienie Powoda k. 5/

Opłaty za bezumowne korzystanie z lokalu, naliczane przez Powoda wynosiły:

- po 353,51 zł miesięcznie w okresie od stycznia do czerwca 2018 roku,

- po 354,35 zł miesięcznie w okresie od lipca do grudnia 2018 roku,
- po 364,35 zł miesięcznie w okresie od stycznia do maja 2019 roku,
- 364,46 zł w czerwcu 2019 roku,
- 364,52 zł w lipcu 2019 roku,
- po 359,05 zł od sierpnia do listopada 2019 roku,
- po 361,05 zł od grudnia 2019 roku do maja 2020 roku,
- 361,15 zł w czerwcu 2020 roku,
- po 361,23 zł od lipca 2020 roku do lutego 2021 roku,
- po 371,23 zł od marca do lipca 2021 roku,
- po 367,57 zł od sierpnia 2021 roku do marca 2022 roku,
- po 687,44 zł od kwietnia do lipca 2022 roku,
- po 681,10 zł od sierpnia 2022 roku.

/bezsporne, zestawienie Powoda k. 5, stan finansowy konta k. 64,

zeznania M. B. k. 103v i 105 [00:11:6-00:33:17]/

Od 1 maja 2021 roku Powód naliczył za korzystanie z lokalu po 371,23 złotych miesięcznie, w tym:

- bezumowne korzystanie z lokalu – 310,18 zł
- odprowadzanie ścieków – 13,14 zł
- opłata abonamentowa – 0,38 zł
- opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi – 34 zł
- zimna woda – 13,53 zł. ***/karta lokalu k. 6/***

Poza wpłatami, które Powód ujął w swoim zestawieniu stanowiącym podstawę obliczenia kwoty dochodzonej pozwem, M. B. dokonała następujących wpłat, które Powód zaliczył na poczet należności objętej pozwem:

- w dniu 28.05.2021 r. – 500 zł,
- w dniu 11.06.2021 r. – 128,71 zł,
- w dniu 30.06.2021 r. – 600 zł,
- w dniu 27.07.2021 r. – 128,71 zł,
- w dniu 10.08.2021 r. – 132,43 zł,
- w dniu 31.08.2021 r. – 500 zł,
- w dniu 9.09.2021 r. – 132,43 zł,

- w dniu 1.10.2021 r. – 132,43 zł,
- w dniu 8.10.2021 r. – 500 zł,
- w dniu 29.10.2021 r. – 500 zł,
- w dniu 10.11.2021 r. – 132,43 zł,
- w dniu 10.12.2021 r. – 132,43 zł,
- w dniu 10.11.2022 r. – 132,43 zł,
- w dniu 28.01.2022 r. – 500 zł,
- w dniu 10.02.2022 r. – 132,43 zł,
- w dniu 1.03.2022 r. – 132,43 zł,
- w dniu 9.03.2022 r. – 500 zł,
- w dniu 27.04.2022 r. – 177,63 zł,
- w dniu 9.06.2022 r. – 12,56 zł,
- w dniu 7.07.2022 r. – 312,56 zł,
- w dniu 9.08.2022 r. – 318,90 zł,
- w dniu 19.09.2022 r. – 318,90 zł,
- w dniu 7.10.2022 r. – 318,90 zł,
- w dniu 9.11.2022 r. – 318,90 zł.

Ponadto 8 grudnia 2022 roku Pozwana wpłaciła kwotę 1000 złotych.

/stan finansowy konta k. 64, pismo Powoda k. 74, zestawienie operacji k. 91, potwierdzenia wykonania przelewu k. 92-97, zestawienie wpłat k. 100,

zeznania M. B. k. 103v i 105 [00:11:6-00:33:17]/

M. B. jest emerytką, otrzymuje emeryturę w wysokości 3100 złotych netto. Sama prowadzi gospodarstwo domowe. Na leki wydaje 400 złotych miesięcznie. Ma niewielkie zadłużenie w banku (około 95 złotych), innych długów nie ma. Nie ma oszczędności.

/zeznania M. B. k. 103v i 105 [00:11:6-00:33:17]/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Niniejsze postępowanie podlegało umorzeniu w części, a mianowicie co do kwoty 5310,41 złotych. W takiej części Powód cofnął pozew.

Stosownie do treści art. 355 § 1 k.p.c., sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub, jeżeli wydanie orzeczenia stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W myśl zaś art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Cofnięcie pozwu jest skuteczne, wprowadzie nastąpiło bez zrzeczenia się roszczenia ale przed rozpoczęciem rozprawy, zatem zgoda Pozwanej nie była wymagana. (art. 203 § 1 k.p.c.). Cofnięcie to nie jest sprzeczne z prawem, zasadami współzycia społecznego, ani nie zmierza do obejścia prawa, ponieważ jest powodowane wcześniejszą wypłatą przez Pozwaną tej części należności. Nie zachodzą więc przesłanki niedopuszczalności cofnięcia pozwu, o których mowa w art. 203 § 4 k.p.c. Mając to na uwadze, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w tej części orzekając jak w punkcie 2 sentencji wyroku.

Przechodząc do merytorycznej oceny powództwa: Powódka dochodzi odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego numer (...), położonego przy ul. (...) w Ł. przez M. B. w okresie od 1 grudnia 2015 roku do 31 maja 2021 roku. Powódka powołała się na okoliczność utraty przez Pozwaną tytułu prawnego do zajmowania powyższego lokalu na skutek wypowiedzenia umowy najmu. Zatem podstawą prawną roszczenia jest przepis art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. z 2022 r. poz. 172, t.j.). Przepis ten ma następujące brzmienie: osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie (ust. 1). Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego (ust. 2). Osoby uprawnione do lokalu zamiennego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, uiszczają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł (ust. 3). Osoby uprawnione do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, uiszczają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać za zajmowany lokal, gdyby lokal ten wchodził w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na podstawie umowy najmu socjalnego lokalu. Obowiązek pokrycia właścicielowi różnicy między wysokością odszkodowania, o której mowa w ust. 3, a wysokością odszkodowania uiszczanego przez byłego lokatora, ciąży na gminie (ust. 3a).

W okresie objętym pozwem nie zostało wydane w stosunku do Pozwanej orzeczenie o jej eksmisji. Zastosowanie więc ma przepis art. 18 ust. 1 i 2 przytoczonej ustawy.

Na gruncie przytoczonego przepisu ugruntowane jest w judykaturze Sądu Najwyższego i sądów powszechnych stanowisko co do terminu przedawnienia roszczenia o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu. Zostało ono potwierdzone w uchwale Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2021 roku, wydanej w sprawie III CZP 85/20 (LEX nr 3268911). Sąd Najwyższy wskazał, że: „(...) roszczenie odszkodowawcze uzupełniające z art. 18 ust. 2 ustawy lokalowej nie jest (...) roszczeniem o oświadczenie okresowe w rozumieniu art. 118 k.c. Ustawodawca nadał charakter okresowy jedynie świadczeniu odszkodowawczemu, za korzystanie z lokalu bez tytułu prawnego, odpowiadającemu wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu (art. 18 ust. 1 w zw. z ust. 2 zd. 1 ustawy lokalowej). Oczywistym jest, iż w skład tego odszkodowania nie wchodzi takie świadczenia związane z korzystaniem z lokalu jak opłata za zużycie wody, ciepło, odprowadzanie ścieków, wywóz śmieci itp., gdy korzystający z lokalu nie ma zawartej umowy bezpośrednio z dostawcą tych mediów lub usług (art. 9 ust. 6 ustawy lokalowej). Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy lokalowej są to opłaty niezależne od właściciela, czyli inne niż czynsz najmu oraz opłaty za używanie lokalu (...). Trzeba jednak podkreślić, że wysokość tego rodzaju opłat została ustawowo skalkulowana na takim poziomie, który jest niezbędny do pokrycia przez właściciela kosztów dostarczenia do lokalu używanego przez lokatora dostaw, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy lokalowej (...), a zatem także i w ramach umowy najmu właściciel nie może z tego tytułu pobierać jakiegokolwiek marży. Nadto, gdy osobę korzystającą z lokalu łączy z jego właścicielem umowa najmu albo inna umowa o korzystanie z lokalu, wówczas świadczenia najemcy z tytułu opłat niezależnych od właściciela mają, tak jak i świadczenie czynszowe, charakter okresowy, co wynika z przepisów art. 8a ust. 1 i 2 oraz art. 9 ust. 1b ustawy lokalowej, regulujących zasady podwyższania czynszu i innych opłat za używanie lokalu (tj. pobieranych na podstawie innego stosunku prawnego niż najem) oraz opłat niezależnych od właściciela. (...) Cechą roszczeń okresowych jest to, że powstają odrębnie za kolejne okresy wymagalności tak, jak to ma miejsce w odniesieniu do czynszu najmu, gdyż za każdy kolejny okres wymagalności czynsz ten stanowi odrębne

i samodzielne świadczenie, nie zaś część jednego świadczenia. Obowiązek spełniania świadczeń powtarzających się jest rozłożony w czasie i istnieje przez czas trwania stosunku zobowiązaniowego. Wpłacane okresowo kwoty nie są zaliczane na poczet jednego świadczenia. Występuje więc wielość świadczeń okresowych, z których każde jest wymagalne w innym terminie i w innym terminie ulega przedawnieniu. W rezultacie, każde z tych świadczeń stanowi odrębny dług, jakkolwiek jest to dług tego samego rodzaju (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2009 r., II CSK 409/08, nie publ.). Świadczenie okresowe (np. czynsz najmu) nie może być utożsamiane z częścią świadczenia z danego stosunku prawnego. Wyjątek dotyczy sytuacji, w której strony umowy najmu ustalą, że w przypadku najmu trwającego dłużej niż miesiąc (art. 669 § 2 k.p.c.), zapłata czynszu nastąpi jednorazowo (tzw. czynsz skapitalizowany). Właściciel lokalu może żądać od byłego lokatora, zajmującego lokal bez tytułu prawnego, pokrywania co miesiąc tego rodzaju opłat związanych z korzystaniem z lokalu, ale z tego względu nie staną się świadczeniami okresowymi w przedstawionym znaczeniu, lecz będą stanowić część jednego świadczenia odszkodowawczego uzupełniającego w rozumieniu art. 18 ust. 2 zd. 2 ustawy lokalowej. Należy też pokreślić, iż roszczenie odszkodowawcze uzupełniające nie jest roszczeniem deliktowym, do którego miałyby zastosowanie terminy przedawnienia określone w art. 442¹ § 2 k.c., a to z uwagi na szczególną regulację ustawową dotyczącą także zasad zajmowania lokalu po ustaniu stosunku umownego i obowiązku pokrywania należności”.

Odnosząc się w tym miejscu do podniesionego przez Pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, należy zwrócić uwagę, że Powód dochodzi niniejszym pozwem odszkodowania za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego. Tak sprecyzowane roszczenie przedawnia się w terminie 3 lat. Wprawdzie z karty lokalu, dołączonej do pozwu wynika, że od 1 maja 2021 roku Powód naliczał zarówno odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu, jak i opłaty za media: z tytułu zużycia wody, odprowadzania ścieków i opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (tzw. opłata za śmieci). Jednak okres od 1.05.2021 r. nie jest objęty zarzutem przedawnienia. Za okres wcześniejszy Powód nie sprecyzował, czy należności dochodzone pozwem obejmują tylko odszkodowanie za bezumowne korzystanie, czy również opłaty za zużyte i dostarczane do lokalu media. To zaniechanie nie obciąża jednak Pozwanej i nie może być interpretowane na jej niekorzyść. Skoro z pozwu wynika, że objęte nim roszczenie stanowi odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu, to należy przyjąć, że przedawnia się w terminie trzyletnim.

To zaś oznacza, że roszczenie Miasta Ł. w stosunku do Pozwanej jest w części przedawnione.

Pozew został złożony 11 sierpnia 2021 roku, zatem Powód mógł dochodzić skutecznie roszczenia obejmującego okres 3 lat wstecz, przy czym uwzględniając zdanie 2 art. 118 k.c., są to należności za okres od 1 stycznia 2018 roku. Przedawnione jest więc roszczenie w części obejmującej okres od grudnia 2015 roku do grudnia 2017 roku.

Uwzględnienie zarzutu przedawnienia wymagało przeliczenia należności dochodzonej przez Powoda. Podkreślenia wymaga, że Pozwana nie kwestionowała, ani naliczeń dokonywanych za poszczególne miesiące, ani sposobu zaliczania wpłat, których dokonywała od maja 2021 roku. Te okoliczności Sąd uznał za bezsporne i dokonując przeliczenia, oparł się na zestawieniach sporządzonych przez Powoda co do naliczeń odszkodowania za poszczególne miesiące, jak i wysokości wpłat, zaliczonych na poczet należności dochodzonej pozwem. Natomiast ostatnia wpłata Pozwanej, z 8 grudnia 2022 roku, została w całości zaliczona na poczet kwoty dochodzonej w niniejszej sprawie. Co tej wpłaty Powód nie przedstawił żadnego stanowiska, a nie było podstawy, by po raz kolejny odraczać rozprawę.

Wyliczenia obrazuje poniższa tabela:

data	przypis	wpłata	kwota do naliczania odsetek	Okres naliczania odsetek	stawka	kwota odsetek	zaległość kwota główna	zaległość odsetki	uwagi
10.01.2018	353,51		353,51	11.01.-10.0	27 %	2,03	353,51	2,03	

10.02.2018	353,51		707,02	11.02-10.03	5,35	707,02	7,38	
10.03.2018	353,51		1060,53	11.03-10.04	5,90	1060,53	13,28	
10.04.2018	353,51 -25,47= 328,04		1388,57	11.04-10.05	7,72	1388,57	21,00	
10.05.2018	353,51		1742,08	11.05-10.06	10,02	1742,08	31,02	
10.06.2018	353,51		2095,59	11.06.-10.07	11,65	2095,59	42,67	
10.07.2018	354,35		2449,94	11.07-10.08	14,10	2449,94	56,77	
10.08.2018	354,35		2804,29	11.08.-10.09	15,06	2804,29	71,83	
10.09.2018	354,35		3158,64	11.09.-10.10	17,57	3158,64	89,40	
10.10.2018	354,35		3512,99	11.10.-10.11.	20,21	3512,99	109,61	
10.11.2018	354,35		3867,34	11.11.-10.12.	20,77	3867,34	130,38	
10.12.2018	354,35		4221,69	11.12.-10.01	24,29	4221,69	154,67	
10.01.2019	364,35		4586,04	11.01.-27.01	14,07	4586,04	168,74	
28.01.2019		400	4354,78	28.01-10.02	10,86	4354,78	10,86	
10.02.2019	364,35		4719,13	11.02-27.02	14,48	4719,13	25,34	
28.02.2019		400	4344,47	28.02-10.03		4344,47	8,33	
10.03.2019	364,35		4708,82	11.03-28.03 7 %	15,35	4708,82	23,68	
29.03.2019		400	4332,50	29.03-10.04	9,97	4332,50	9,97	
10.04.2019	364,35 -23,29=		4673,56	11.04-10.05	25,99	4673,56	35,96	

	341,06							
10.05.2019	364,35		5037,91	11.05-10.06	27,05	5037,91	63,01	
10.06.2019	364,46		5402,37	11.06-10.07	30,05	5402,37	93,06	
10.07.2019	364,52		5766,89	11.07-10.08	33,18	5766,89	126,24	
10.08.2019	359,05		6125,94	11.08-10.09	34,07	6125,94	160,31	
10.09.2019	359,05		6484,99	11.09-10.10	36,07	6484,99	196,38	
10.10.2019	359,05		6844,04	11.10-10.11	39,38	6844,04	235,76	
10.11.2019	359,05		7203,09	11.11-10.12	38,69	7203,09	274,45	
10.12.2019	361,05		7564,14	11.12-10.01	43,52	7564,14	317,97	
10.01.2020	361,05		7925,19	11.01-10.02	42,56	7925,19	360,53	
10.02.2020	361,05		8286,24	11.02-10.03	44,50	8286,24	405,03	
10.03.2020	361,05		8647,29	11.03-10.04	47/6,5/6	8647,29	451,70	
10.04.2020	361,05		9008,34	11.04-10.05	56 %	9008,34	490,20	
10.05.2020	361,05+ 59,61		9429	11.05-10.06	66/5,60	9429	535,36	
10.06.2020	361,15		9790,15	11.06-10.07	75,60 %	9790,15	577,42	
10.07.2020	361,23		10 151,38	11.07-10.08		10 151,38	621,03	
10.08.2020	361,23		10 512,61	11.08-10.09		10 512,61	669,42	
10.09.2020	361,23		10 873,84	11.09-10.10		10 873,84	717,80	

10.10.2020	361,23		11 235,07	11.10.-10.11	49,99	11 235,07	767,79	
10.11.2020	361,23		11 596,30	11.11-10.12	49,82	11 596,30	817,61	
10.12.2020	361,23		11 957,53	11.12-10.01	5,60 %	11 957,53	872,65	
10.01.2021	361,23		12 318,76	11.01-10.02		12 318,76	929,35	
10.02.2021	361,23		12 679,99	11.02-10.03		12 679,99	981,88	
10.03.2021	371,23		13 051,22	11.03-10.04	45,60 %	13 051,22	1041,95	
10.04.2021	371,23+ 17,14		13 439,59	11.04.-5.05		13 439,59	1089,38	1089,38-900=189,38
6.05.2021		900	13 439,59	6.05.-10.05		13 439,59	197,63	
10.05.2021	371,23		13 810,82	11.05-27.05		13 810,82	231,53	
28.05.2021		500				13 542,35		Na kwotę główną 268,47
31.05.2021			13 542,35	28.05-31.05 1.06.-10.06	6,23 18,70	13 542,35	6,23 24,93	Pozew 103,78
11.06.2021		128,71	13 438,57	11.06-29.06		13 438,57	37,11	562,89
30.06.2021		600	12 875,68	1.07-26.07		12 875,68	49,39	78,41

27.07.2021		127,80	12 797,27	27.07-9.08		25,52	12 797,27	25,52	106,91
10.08.2021		132,43	12 690,36	10.08-30.08		38,94	12 690,36	38,94	461,06
31.08.2021		500	12 229,30	31.08-8.09		15,01	12 229,30	15,01	117,42
9.09.2021		132,43	12 111,88	9.09-30.09		39,02	12 111,88	39,02	93,41
1.10.2021		132,43	12 018,47	1.10-7.10.		11,20	12 018,47	11,20	488,80
8.10.2021		500	11 529,67	8.10-28.10		37,91	11 529,67	37,91	462,09
29.10.2021		500	11 067,58	29.10-9.11		21,38	11 067,58	21,38	111,05
10.11.2021		132,43	10 956,53	10.11-8.12		56,73	10 956,53	56,73	75,70
9.12.2021		132,43	10 880,83	9.12-9.01.		67,74	10 880,83	67,74	64,69
10.01.2022		132,43	10 816,14	10.01-27.01		39,04	10 816,14	39,04	460,96
28.01.2022		500	10 355,18	28.01-9.02		26,53	10 355,18	26,53	105,90
10.02.2022		132,43	10 249,28	10.02-28.02		41,70	10 249,28	41,70	90,73
1.03.2022		132,43	10 158,55	1.03-8.03		16,07	10 158,55	16,07	483,93
9.03.2022		500	9674,62	9.03-26.04		119,80	9674,62	119,80	57,83

27.04.2022		177,63	9616,79	27.04-8.06		117,38	9616,79	117,38-12,56	Odsetki 104,82
9.06.2022		12,56	9616,79	9.06-6.07		81,81	9616,79	186,63	125,93
7.07.2022		312,56	9490,86	7.07-8.08		99,85	9490,86	99,85	219,05
9.08.2022		318,90	9391,01	9.08-18.09		124,21	9391,01	124,21	194,21
19.09.2022		318,42	9196,80	19.09-6.10		52,47	9196,80	52,47	266,43
7.10.2022		318,90	8930,37	7.10-8.11		95,91	8930,37	95,91	222,99
9.11.2022		318,90	8707,38	9.11-7.12		81,83	8707,38	81,83	918,17
8.12.2022		1000	7789,21	8.12.2022					

Uwzględniając naliczenia od 1 stycznia 2018 roku, wpłaty dokonane przez Pozwaną oraz sposób ich zaliczania przez Powoda, do zapłaty pozostała kwota główna 7789,21 złotych z odsetkami ustawowymi od 8 grudnia 2022 roku (odsetki do tej daty zostały spłacone). W pozostałym zakresie powództwo, jako nieuzasadnione, podlegało oddaleniu (pkt. 3 wyroku).

Zgodnie z art. 320 k.p.c. rozłożył zasądzoną kwotę na raty. Zgodnie z treścią tego przepisu, sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Celem rozłożenia świadczenia na raty jest umożliwienie pozwanemu, pozostającemu w trudnej sytuacji finansowej, wywiązania się z zobowiązania.

Poczynione w niniejszej sprawie ustalenia faktyczne dają podstawę do stwierdzenia, że Pozwana nie ma możliwości finansowych, by spłacić zasądzoną kwotę jednorazowo. Jednocześnie jej aktualna sytuacja finansowa jest na tyle dobra, że może spłacać ją w ratach po kilkaset złotych miesięcznie. W toku postępowania Pozwana dokonywała wpłat na poczet dochodzonej należności, co jest dodatkowym argumentem za rozłożeniem na raty. Swoją postawą Pozwana przekonuje o gotowości spłaty pozostałej części dochodzonego roszczenia. Jednocześnie rozłożenie zasądzonej kwoty na raty nie pogorszy sytuacji Powoda, który zwlekał z wystąpieniem o zapłatę tak długo, aż część roszczenia uległa przedawnieniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd rozłożył zasądzoną 1 pkt. 1a (kwotę główną) i 1b (odsetki za opóźnienie, naliczone od kwoty głównej za okres od 8 do 28 grudnia 2022 roku, czyli do daty wydania wyroku) na 16 miesięcznych rat. Ich wysokość nie przekracza kwoty deklarowanej przez Pozwaną tj. 600 zł miesięcznie.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 1c wyroku, na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., dokonując stosunkowego ich rozdzielenia.

Powód wygrał sprawę w 58 %. Dochodził w pozwie zapłaty 23 417,88 złotych. Natomiast uwzględnienie zarzutu przedawnienia oraz wpłat Pozwanej z maja 2021 roku (nie ujętych w zestawieniu dołączonym do pozwu, a wpłaconych przed jego wniesieniem) powoduje, że żądanie pozwu było zasadne do kwoty 13 548,58 złotych.

Koszty procesu, poniesione wyłącznie przez Powoda, wyniosły 4832 złotych, w tym:

- opłata od pozwu – 1171 zł,
- koszty doręczenia odpisu pozwu Pozwanej przez komornika – 61 zł,
- koszty zastępstwa procesowego - 3600 zł.

Z tej kwoty Pozwana powinna zwrócić Powodowi 58%, czyli 2802,56 złotych, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty (art. 98 § 1¹ k.p.c.).